

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Laten we opslaan en lezen: 1 Cor. 15:50-58 *“Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen. En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzvolgen in de overwinning. Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel? De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet. Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus. Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here”.*

En 1 Thess. 4:13-18. *“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden”.*

Als wij dit geweldige gebeuren, dat vlak voor de deur staat, willen overdenken, wil ik u er allereerst op wijzen, dat dit een geheimenis is, wat Paulus heel duidelijk zegt in 1 Cor. 15:51, wat we net lazen. *“Zie, ik deel u een geheimenis mede”.*

En dit geweldige gebeuren, dit geweldige geheimenis, is tevens het laatste geheimenis voor de Gemeente hier op aarde.

Wij weten, dat de Gemeente zelf een geheimenis Gods is, want zij bestaat uit die gelovigen, waarin het grote geheimenis aanwezig is: namelijk Jezus Christus in ons door de Heilige Geest, terwijl ook de roeping van de Gemeente een geheimenis Gods is, een verborgenheid.

En als de Heer straks komt om Zijn Gemeente tot Zich te vergaderen in de lucht, is dit het laatste geheimenis, want met dit geheimenis, zullen alle geheimenissen, die met de Gemeente in verband staan, tot openbaring gaan komen. Het wordt de grote openbaring!

En wij zullen dan ook zien, hoe dit geheimenis, acht geheimenissen in zich omvat, die allen ontsloten worden als dit grote gebeuren plaats vindt. Daarom is dat niet alleen het laatste maar ook het grootste geheimenis.

En het is daarom ook zo'n groot geheimenis, omdat heel de schepping wacht en uitziet naar de openbaring van de Zonen Gods, naar de openbaring van de Gemeente. Daarom is het ook te verklaren, dat de gelovigen steeds meer worden aangevochten.

Naarmate dit tijdstip nadert, van Jezus komst in de lucht, om de Zijnen tot Zich te vergaderen, naar die mate zullen wij hier aangevochten worden. En wij, die waarlijk met de Heer leven, ervaren dan ook een toenemende mate van aanvechtingen.

Maar het moet ons niet ontmoedigen, want voor hen, die biddende en wakende zijn, kondigt het aan, de naderende voetstappen van onze Heer, omdat het samenhangt met de voleinding van de Gemeente hier op aarde en met het herstel van Gods aardse heilsorgaan Israël.

Dan kunnen wij alleen maar dankbaar zijn, als wij dit mogen zien in dat licht.

Nu wil ik u er op wijzen, dat dit geheimenis, waar wij het nu over hebben, direct verband houdt met het waarachtige geloof. Als de Heer straks zal komen op de wolken van de hemel en allen, die in Christus ontslapen zijn, verrijzen zullen tussen de doden uit in een verheerlijkt opstandingslichaam en alle dan nog levenden, die de Here Jezus toebehoren, in een punt des tijds veranderd zullen worden en tezamen de Here tegemoet worden gevoerd in de lucht, zal dat een groots Godswonder zijn.

Dit grote Godswonder, dat dan zal plaats vinden is een gevolg van het geloof van de gelovigen. Het is het logische gevolg van wat nu al in het verborgene bewerkt is in de kinderen Gods en het is eenvoudig de ontvouwing van dat geloof, dat dan overgaat in "zien". Dan weten wij meteen, wie daarbij zullen behoren en wie daarvoor gereed zijn.

Dat dit geweldige gebeuren het gevolg is van het ware geloof in Jezus Christus, blijkt uit de genoemde en gelezen Schriftgedeelten. In het hele hoofdstuk van 1 Cor. 15 gaat het dan ook over de kruisdood en opstanding van Jezus Christus en eindigt met de opname van de gelovigen, wat dus eenvoudig het gevolg zal zijn, van het geloof in de Here Jezus.

Zo vinden wij het ook in 1 Thess. 4 vanaf vers 14, welk vers begint met: "*Want indien wij geloven*".

En wat daarna geschreven staat is dus het gevolg van ons geloof. En wat moeten wij dan geloven? Dat Jezus gestorven en opgestaan is, zo zal God ook hen, die Jezus toebehoren brengen bij Hem. Het gaat er dus om, dat wij dit geloof bezitten.

Ik wil nu samen met u beginnen met de 8 geheimenissen door te nemen vanuit het Woord van God, de Bijbel.

Bij het eerste geheimenis zien wij, dat er bij het begin van dit gebeuren sprake is, dat de Here bij een teken Gods en bij het roepen van de aartsengel en bij het geklank van de bazuin Gods zal neerdalen.

Willen wij straks het geluid van deze bazuin horen en verstaan en daarop als het ware kunnen reageren, dan dienen wij hier op aarde al reeds geleerd te hebben om te luisteren naar de roepstem van God. Want wie hier in dit leven niet geleerd heeft door het geloof te luisteren naar de roepstem van God en het geluid van Zijn bazuin, die hoort straks ook die laatste roepstem Gods niet.

Er staat in de berijmde Psalm 89 vers 16. "*Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort*". Ja, dat volk is zalig, dat hier geleerd heeft naar de klanken van Gods bazuin en naar de roepstem Gods te luisteren.

Zo is de roepstem van God tot ons gekomen door de bazuin van het evangelie van de genade en daar hebben wij eerst aan moeten gehoorzamen. Zoals u ook allen gedaan heeft, neem ik aan, anders leest u deze studie waarschijnlijk niet.

Degene, die nog nooit gehoorzaamd heeft aan die roepstem Gods om zich te bekeren en om te geloven in Zijn Zoon Jezus Christus en om hart en leven aan Jezus te geven en om zich daarna te laten dopen in Hem wat betekent: de oude mens, het oude leven af te leggen, te begraven in het watergraf, die kan nooit gereed zijn, als die laatste bazuin gaat klinken.

Want dit zal de laatste bazuin zijn van een serie van acht bazuinen; en wij moeten beginnen met de eerste te gehoorzamen, de eerste roepstem van God om ons te bekeren.

Zo getuigde Petrus het op de Pinksterdag in Handelingen 2:38-39. "*En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zoveel als de Heer, onze God, er toe roepen zal*". En dat is Jezus Christus.

En kijk eens, wat Paulus zegt in 2 Corinthiërs 5:20. "*Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen*".

Ziet u, het is de roepstem van God, die door de dienstknechten tot u komt en wie daar niet aan gehoorzaamd, hoort ook de laatste roepstem niet.

Als wij deze roepstem nog nooit hebben gehoorzaamd, horen wij ook straks die roepstem niet vanuit de hemel: "*Klim hierheen op*". Ik herhaal: het is een gevolg van ons geloof hier op de aarde en dan zal het geloof in "*zien*" overgaan.

Daarom zegt de Profeet al in Jesaja 55:2-5. "*Waarom weegt gij geld af voor wat geen brood is en uw vermogen voor wat niet verzadigen kan? Hoort aandachtig naar Mij, opdat gij het goede eet en uw ziel zich in overvloed verlustige. Neigt uw oor en komt tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve; Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten: de betrouwbare genadebewijzen van David. Zie, Ik heb hem tot een getuige voor de natiën gesteld, tot een vorst en gebieder der natiën. Zie, een volk dat gij niet kent, zult gij roepen, en een volk dat u niet kende, zal tot u snellen ter wille van de Here, uw God, en van de Heilige Israëls, omdat Hij u verheerlijkt heeft*".

Door het nu luisteren naar de stem van de Heer, worden wij klaargemaakt en het logische gevolg hiervan is, dat wij dan ook de laatste roepstem, de laatste bazuin zullen horen.

Als wij ons hier op aarde gewend hebben om te luisteren naar Gods Woord, dan weten wij, dat dit wezenlijk verband houdt met de opstanding straks uit de doden en dat toont de Here Jezus ook aan in Lucas. Daar vinden wij de geschiedenis van de rijke man en de arme Lazarus.

Die rijke man vraagt in het dodenrijk aan Abraham of Lazarus, die in de schoot van Abraham was, of Lazarus vanuit het dodenrijk naar zijn huis gezonden mag worden om zijn broers te waarschuwen, opdat zij niet in diezelfde plaats van pijniging zouden komen als hij.

Maar het antwoord, dat hij krijgt, vinden wij in vers 29-31 van Luc. 16. "*Maar Abraham zeide: Zij hebben Mozes en de profeten, naar hen moeten zij luisteren. (Wij moeten dus luisteren naar het Woord van God) Doch hij zeide: Neen, vader Abraham, maar indien iemand van de doden tot hen komt, zullen zij zich bekeren. Doch hij zeide tot hem: Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij ook, indien iemand uit de doden opstaat, zich niet laten gezeggen*".

Indien wij dus nu hier op aarde niet naar het Woord van God luisteren en het geloven, maar ons richten op tradities, kerkelijke- en menselijke leerstellingen, dan kunnen wij ook nooit bij dat laatste geheimenis zijn.

Een ernstig woord vinden wij ook al staan in 1 Samuël 15:22-23, waar de profeet Samuël tot Saul zegt: "*Heeft de Here evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des Heren stem? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen. Voorwaar, weerspanningheid is zonde der toverij en ongezeggenheid is afgoderij*".

Laten wij toch gehoorzamen!

Ook Petrus spreekt hierover in 1 Petrus 1:2. "*de uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus*".

Wij moeten dus gehoorzamen aan het Woord van God, de Bijbel en doen wat God daar in Zijn Woord zegt. Als wij dat nu hier op aarde doen, dan is het al in ons bewerkt en dan zal de opname vanzelf de openbaring ervan zijn.

Ook 1 Petrus 1:13-15 zegt dat er verband is tussen gehoorzaamheid en de opstanding en verheerlijking bij Jezus komst voor de Zijnen: "*Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus. Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel*".

En ook in vers 22a lezen wij: *“Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigt hebt”*. Het is door de gehoorzaamheid aan het Woord van God, dat de waarheid is, dat onze zielen gereinigt en toebereid worden.

Kan het van ons allen gezegd worden, zoals Paulus het zegt in Romeinen 6:17-18. *“Maar Gode zij dank: gij waart slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid”*.

Als dat zo is, dan zal aan ons bewaarheid worden, wat Jezus zegt in Johannes 8:51. *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien iemand mijn woord bewaard heeft, hij zal de dood in eeuwigheid niet aanschouwen”*.

Wij begrijpen dus, dat, als wij ontslapen zijn en die laatste bazuin gaat, dat het niet anders kan, dan dat wij opstaan uit de doden, want dan wordt het Woord waar, dat het geheimenis, dat nu in ons gewrocht moet worden, openbaar komt. En dat is dan het laatste geheimenis.

Nu komen wij tot het tweede geheimenis. Wij vinden in 1 Corinthiërs 15:50. *“Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet”*.

Hoe is het dan mogelijk, dat, als straks die laatste bazuin voor de Gemeente gaat, wat het laatste roepen van God is vanuit de hemel, dat dan degenen, die in Christus ontslapen zijn, tussen de doden uit opstaan? En dat de dan nog levende kinderen Gods niet zullen sterven? Want zij zullen de dood geenszins zien. Hoe kan dat nu?

Wij weten toch, dat het loon van de zonde de dood is? En het is de mens gezet om te sterven en daarna het oordeel. Dat is juist! Ieder mens moet sterven en ontvangt daarna het oordeel.

Maar nu is dit het wonder: als wij nu reeds geloven, dat Jezus Christus in onze plaats voor onze zonden op dat vloekhout gestorven is en dat Hij dus voor ons dat vreselijke oordeel van God heeft ondergaan, dan zijn wij vanuit de dood overgezet in het leven.

En als wij dat blijven geloven en blijven vasthouden, zal het resultaat zijn, dat, als straks die laatste bazuin gaat, het werkelijkheid wordt, wat wij nu geloven en dan gaat het over in “zien”.

Geloven wij dit? 1 Thess. 4 zegt het nadrukkelijk in vers 14, dat dit een voorwaarde is voor die opname: *“Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is”*.

Dan wordt het Woord bewaarheid, wat Jezus zegt in Johannes 5:24, want Gods Woord is de waarheid. *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”*.

Wat nu nog een verborgenheid is, komt bij het laatste geheimenis openbaar, namelijk dat de mensen, die in Christus geloven, niet meer zullen sterven, want zij zijn reeds gestorven, toen Jezus Christus voor hen stierf. Ook zijn zij reeds geoordeeld, toen Jezus Christus het oordeel van God voor hen onderging. Hoe belangrijk is dat!

Maar dan zal daar ook de gevolgtrekking uit moeten komen, want het Schriftwoord zegt in Galaten 2:20. *“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij”*.

Hoe is dit mogelijk? Hoe kan Jezus in ons gaan leven? En hoe krijg ik deel aan Jezus?

De Heer Zelf verklaart het zo wonder mooi in Johannes 6:48. *“Ik ben het brood des levens”*. Hij maakt Zichzelf voor ons tot Brood, opdat wij Hem kunnen eten. Is dat niet wonderbaar?

In vers 49 staat: *“Uw vaders hebben in de woestijn het manna gegeten en zij zijn gestorven”*. En in vers 50 en 51 zegt Jezus: *“dit is het brood, dat uit de hemel nederdaalt, opdat wie ervan eet, niet sterft. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld”*.

Leest aandachtig en biddend de verdere verzen tot en met 58 thuis maar door. Hoe belangrijk is dit toch!

Paulus getuigt in 2 Timoteüs 2:11. *“Het woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven”*.

Zijn wij met Hem gestorven? Geloven wij, dat Jezus voor ons gestorven is? Dan zijn wij dus ook gestorven, want Hij stierf voor ons, zodat Hij nu in ons leeft.

Als wij dat geloven, dan kan het niet anders, dan dat, als de laatste bazuin gaat, het laatste geheimenis onthuld wordt. Dit geheimenis, dat wij nu alleen door geloof bezitten in *“hopen”*, zal straks heerlijk gezien worden.

Wij gaan verder met het derde geheimenis, dat Jezus ons levend gemaakt en opgewekt heeft en dat vinden wij duidelijk in Efeziërs 2:4-6. *“God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, (door genade zijt gij behouden), en heeft ons mede opgewekt”*.

Geloven wij dat, want dit is immers de voorwaarde, waar 1 Thess. 4:14 van spreekt. Want *“indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo ons doen opstaan”*.

Omdat wij dit geloven en Christus in ons is, hebben wij niet alleen deel aan Zijn kruisdood, maar ook deel aan Zijn opstanding uit de doden. Dat kan niet anders. En dat wordt ons ontsluit bij het laatste geheimenis.

Daarom, wie dit nu niet gelooft en daar niet in leeft, heeft straks daar ook geen deel aan. En dat betekent, dat wij nu al een gekruisigd leven hebben, maar ook een opstandingsleven, zoals Paulus het zegt: *“ik leeft niet meer, maar Christus leeft in mij”*.

Zo zegt hij het ook in 2 Corintiërs 5:15. *“daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat een voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt”*.

Leven wij nog voor onszelf? Dan zullen wij daarvoor schade lijden, als Jezus komt. Alles wat u voor uzelf geleefd hebt, dat wordt teniet gedaan en alleen dat, wat u voor de Heer hebt geleefd, dat blijft zijn eeuwige waarde houden en dat zal straks uw toekomstig leven zijn.

Laten wij er toch naar streven, dat de Heer ons leven wordt in alles. Dan zullen wij straks ook geen schade lijden, maar dan zullen wij een rijke ingang hebben, in Zijn eeuwige heerlijkheid.

Een wonderlijk heerlijk geheimenis en hoe waar is het, want wat brengt dit geheimenis ons niet wonderbare dingen. Petrus zegt over deze opstanding, dat dit immers onze wedergeboorte is, kijkt u maar in 1 Petrus 1:3. *“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop”*.

Nu het vierde geheimenis in 1 Corintiërs 15:51-52, waar wij lezen: *“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik”*.

Dit wordt weleens verkeerd uitgelegd, zoals satan alles verdraaid en verkeerd uitlegt: Men legt het zo uit dat: *“het niet zo erg is, als men als kind van God nog naar het vlees leeft, want als Jezus komt, wordt men toch veranderd”*. Dat is een grove leugen, want God doet nooit een onlogisch, onnatuurlijk wonder.

Als wij hier nog niet geleerd hebben door het geloof veranderd te worden, dan zullen wij ook die verandering bij Jezus' komst niet ondergaan. Die verandering moet nu al van binnenuit plaats vinden en moet aan onze uitwendige handel en wandel zichtbaar zijn, omdat wij dan opgroeien naar de heerlijkheid van Jezus.

Paulus zegt in 1 Corinthiërs 3:3-4. *“Want als er onder u rijd en twist is, zijt gij dan niet vleeselijk, en leeft gij niet als onveranderde mensen? Want wanneer de een zegt: Ik ben van Paulus; en de ander: Ik van Apollos; zijt gij dan niet onveranderde mensen?”*

Laten wij er toch voor zorgen, dat wij nu in dit leven door de Here Jezus veranderd worden door het geloof in Hem. Bij onze bekering moet die verandering beginnen en die moet dag aan dag doorgaan en wordt voltooid bij de laatste bazuin.

In 2 Corinthiërs 3:18 horen wij Paulus zeggen: *“En wij allen (gelovigen), die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld (ziet u, dat wij nu al veranderd moeten worden naar het beeld van Jezus) van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is”*.

En het laatste wat de Heer gaat doen bij die laatste bazuin, is ook de lichamelijke uitwendige verandering. Dan gaat er met ons hetzelfde gebeuren, wat er met de Here Jezus gebeurde op de berg der verheerlijking, toen Zijn gedaante veranderde voor hun ogen en lichter werd dan de zon.

Een verandering, waarvan ook geschreven staat in Filipenzen 3:20-21. *“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”*.

Dan wordt ook dit geheimenis van de verandering ontsluit, doordat dan openbaar komt, wie werkelijk veranderde mensen waren, als Jezus komt om de Zijnen te halen.

Over het vijfde geheimenis lezen wij in 1 Thessalonicenzen 4:17 het volgende: *“daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht”*.

Dit is weer een verborgenheid, want alle gelovigen in Christus, die bij Zijn komst in leven zijn, worden dan losgemaakt van deze aarde en deze wereld en zullen omhoogstijgen de Heer tegemoet in de lucht.

Wij zullen ten hemel opvaren, zoals Jezus opsteeg van de Olijfberg, zonder ruimtepak en zonder raket. Dat zal een groot wonder zijn! En wij zullen opstijgen, vanwaar wij op dat ogenblik zijn. Dat zal geen onnatuurlijk onlogisch wonder zijn.

Waarom kan dat wonder dan plaats grijpen? Dan kan, omdat Gods kinderen van te voren zich al los gemaakt hebben van deze wereld. Maar wie nog gebonden is aan deze aarde en de wereld, wordt vastgehouden.

Denk aan de vrouw van Lot! Zij ging reeds uit Sodom, maar haar hart was nog gebonden aan Sodom en aan alles, wat met Sodom te maken had. Daarom keek zij nog om en kwam om!

In Filipenzen 3:18-19 zegt Paulus met leedwezen: *“Want velen wandelen (ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende) als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het*

verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind. Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten”.

Wij moeten zo zijn, dat ons lichaam niet meer vastgehouden kan worden door de aantrekkingskracht van de aarde, maar omhoog kan gaan naar de hemelen, omdat ons innerlijk al losgemaakt is van de aarde. Laten wij niet aardsgezinds zijn!

Vele, vele Christelijke mensen zijn dat vandaag, aardsgezinds, in deze eindtijd. Zij zijn vastgeroest aan tradities, leerstellingen, kerkelijke (niet Bijbelse) leerstellingen en noem maar op. Zij zitten vast aan allerlei zaken, want zij zijn inwendig niet losgemaakt en zij zullen dan achterblijven, als de Heer komt.

Weest toch niet als een Ezau, die zijn kostelijk eerstgeboorterecht van het kindschap Gods en als erfgenaam van God verkwanselde. Of bent u een “mede-erfgenaam van Christus”, de heerlijkheid van de hemel opgeeft voor een bordje linzensoep, voor de drek van deze wereld.

Johannes zegt het zo in 1 Johannes 2:15-17. *“Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid”.*

Neemt dit toch ter harte!

Laten wij Abraham, de geloofsvader tot voorbeeld nemen, zoals Hebr 11:13-16. *“In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. (zijn wij dat?).*

Zijn wij hier op aarde vreemdelingen en bijwoners?

En dan gaat Paulus verder: *“Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken. (zoeken wij werkelijk het vaderland daarboven?) En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid”.*

Wij komen nu tot het zesde geheimenis. Wij zijn immers nu al burgers van een Rijk in de hemelen, zoals Hebr 3:1 dat zegt: *“Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping”.*

Wij hebben dus een hemelse roeping en God heeft ons alreeds gezet in de hemelse gewesten, wat Efeziërs 2:6 ons leert: *“en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten”.*

God heeft ook gezegd in Efeziërs 1:3, dat Hij ons gezegend heeft met alle hemelse zegeningen in Jezus Christus. Waar trekt ons hart dan nog naartoe, als Jezus ons een plaats bereidt in het Vaderhuis en ons daar de hemelse erfenis wacht!

Moet het dan niet zo zijn, zoals Kolossensen 3:1-3 ons zegt: *“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God”.*

Zoeken wij en bedenken wij werkelijk de dingen, die boven zijn?

Dan zal ook het 4^e vers werkelijk worden: *“Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid”.* Het is het logische gevolg van het ware geloof.

Het officiële Christendom kan deze opname niet verkondigen, omdat zij het ware geloof niet hebben en daarom het Woord van God niet kunnen verstaan.

Het zevende geheimenis, dat ontsloten wordt bij onze opname, is, dat de scheiding voor altijd wordt weggedaan. Want de ware gelovigen over de gehele aarde zijn nu nog van elkaar gescheiden, en ook zijn zij gescheiden van de ontslapen heiligen, die ons voorgedaan zijn.

Maar als de bazuin gaat, zal die scheiding voorgoed weg zijn, maar ook de scheiding van ons Hoofd. Als het laatste, het achtste geheimenis ontsloten wordt, dan komt het openbaar, dat de gelovigen allen tezamen dat éne Lichaam zijn, die eeuwig verbonden zijn met het Hoofd, Jezus Christus, en met elkaar.

Wat hier nog niet gezien wordt, komt dan plotseling openbaar! Voor de ogen van de miljoenen en miljarden hemelbewoners en engelen zal openbaar komen: Jezus Christus en Zijn Gemeente als één wonderbaar Orgaan, wat niet meer te scheiden is.

Zij zullen overal zijn, waar Hij is. En het zal dan openbaar komen voor het oog van heel de schepping, waar de schepping met reikhalzend verlangen op wacht.

Wat een geheimenis! Met ons verstand kunnen wij het niet vatten. En toch zal dat straks ontsloten worden, en zal het blijken, waar te zijn, dat er maar één Gemeente is en dat is Zijn Lichaam, dat gevormd wordt door alle ware gelovigen, die leden er van zijn.

Ja, leden zijn van dat éne Lichaam, leden voor elkaar en verbonden met het éne Hoofd, maar dus ook verbonden met elkaar, want er is in wezen geen scheiding meer. En dit is wel het grootste wonder, dat straks gebeuren zal, maar toch geen onlogisch, geen onnatuurlijk wonder zal het zijn.

Want nu kunnen wij al reeds al Gods kinderen liefhebben en zullen wij geen scheiding maken, maar de éénheid bewaren door de band des vredes en de band der liefde. Als wij innerlijk zo al ingesteld zijn, dan kunnen wij al onze broeders en zusters aanvaarden, die in Christus zijn.

En dan komt openbaar, wat wij hier al hebben geloofd en in ons leven hebben getoond. Zo zullen wij altijd met de Heer zijn! Weten wij wel, wat dat betekent?

Het betekent, dat wij altijd met de Heer verkeren.

Maar wij moeten hier al daarvoor klaar gemaakt worden: wij moeten hier ons oefenen om iedere dag met de Heer te leven en te verkeren. Als dat hier niet gebeurt, kan dat straks niet plaats vinden!

Ook zullen wij hier de Heer moeten volgen, waar Hij ook heen gaat! Wij moeten hier dagelijks ons geloof oefenen om te leren de Heer na te volgen.

Wij moeten ook de Heer steeds gehoorzamen en doen, wat Hij zegt. Want als wij dat wonderbare Lichaam van Hem vormen, moeten wij Hem dus ook altijd gehoorzaam zijn; maar ook daarin moeten wij ons nu al oefenen.

Wij zullen de Heer altijd zien en Hem welgevallig zijn, want er is geen scheiding.

Maar ook daarin moeten wij ons hier al oefenen, opdat wij iedere dag, ziende op onze overste Leidsman, er voor zorgen, dat wij alleen doen, dat wat Hem welgevallig is. Dan pas ontvangen wij strak de vrucht daarvan, die hier in ons moet rijpen en groeien.

En het laatste is: Wij zullen Hem wonderbaar liefhebben, en Hij zal Zijn liefde nog wonderbaar groot maken en zo zullen wij altijd voor Hem leven.

Hebben wij werkelijk de Heer lief met heel ons hart, met heel ons verstand, ziel en geest en met alle kracht, die in ons is?

En willen wij niet alleen met Hem leven, maar ook voor Hem leven, opdat de Heer verheerlijkt wordt?

Wie dit zo ter harte neemt, zal niet beschaamd staan, als de laatste bazuin zal klinken, en de laatste roepstem gaat komen over al de gelovigen.

Dan zijn wij klaargemaakt voor dit grote geheimenis. Ja, kom haastig Here Jezus! En bereid zo met haast de Uwe.

De Heer Zegene u.

Amen.

